

ESCOLA: *Salersiana Sant Boi*

NOM: MARTÍ GRIS FRAILE

TÍTOL: *La Mort*

Que dolenta la mort
un plorar, un dol.

Un descans etern sense solució,
para ja, no volem aquesta total extinció.
No acaba, no té final, deixa un rastre estrany
milions al mon sense parar cada any.

Aquell rastre diferent
és un nou començament.
Una vida nova amb un altre final
que deixa una cicatriu com un bancal.

Considerat restringit,
o un gran esperit.
El que va acabar al final,
o el que no va fer el camí abismal.

Quan no vas aprofitar el temps
va ser un dels majors laments.
Des que vas néixer fins que vas morir,
va ser un temps que no es pot aclarir.

L'infern, o el cel
tu ets l'arrel
qué t'èl poder,
d'escollir o de fer.

Pots ser un àngel, o un diable,
una gran persona o un miserable.
Una oportunitat que tens a les teves mans,
uns desitjos, o uns somnis que poden ser molt grans.

És un punt d'inflexió
que no te ni dret ni raó.
El que sí que hem d'acceptar,
que la nostra decisió serà.

Si ets bo
o ets dolent.
Has de córrer que no ho podràs fer,
és un moment de pura fe.

Serà un agraïment gegant,
per aquell que bé s'ha comportat.
I una maledicció pel mes desgraciat
que s'empenedirà per haver maltractat

Comença i s'acaba
riu i s'amaga.
Plora però somriu
mort, però viu.